

For det øvrige Land vil det være forbundet med mere Vanskelighed, men det er jo muligt, at jeg ved at forhandle med Skoleraadene kan komme til en modus vivendi, der er bedre end den nuværende Ordning.

Det ærede Udvalg har ønsket, at man skulde søge, om man ikke kunde yde et forøget Tilskud til de Elever, der allerede har søgt Understøttelse til Højskoleophold i den førstkommende Sommer, fordi de muligvis paa Grund af de forhaandenværende smaa Midler har faaet for lidt. Jeg skal undersøge Mulighederne derfor; men da jeg jo er villig til at tiltræde et andet af Udvalgets Ønsker, nemlig at der skal opsæres et Beløb til Elever, der, som det ærede Udvalg siger i Betænkningens andet Stykke, ikke har kunnet komme med i første Omgang, vilde Tildelingen af et saadant forøget Tilskud føre til, at der egentlig skulde foretages tre Uddelinger efter den nu vedtagne Bevilling. Om den kan strække til til det, anser jeg for ret tvivlsomt. Imidlertid skal jeg undersøge det, og jeg tror, den kan strække til til at imødekomme det af Udvalget i andet Stykke af Betænkningen udtrykte Ønske; men om den kan strække videre, tør jeg ikke sige.

Endelig har Udvalget ønsket en Forandring med Hensyn til Ansøgningsfristerne. Man vil sikkert let kunne forkorte Ansøgningsfristerne noget, saaledes som det er ønsket af et Mindretal i Udvalget. Hvor vidt man kan gøre Ansøgningsfristerne forskellige for By og for Land, hvilket den ærede Ordfører for Resten i sit Ordførerskab har givet meget gode Grunde for Ønskeligheden af, skal jeg undersøge, men der fremkommer da den Vanskelighed, som ogsaa er fremhævet af Mindretallet, at der skal foretages Uddeling fire Gange om Aaret, og det vil medføre, at det bliver noget tvivlsomt, hvor stor en Del man skal ansætte de første Gange, fordi man ikke ved, hvor mange Ansøgere der senere kommer. Det hele er imidlertid formet som en Henstilling til Administrationen om gennem en Forhandling med de uddelende Myndigheder, med Skoleraadene at søge at komme til en fornuftigere Ordning end den nuværende, og en saadan Forhandling skal blive søgt.

Ordføreren (Sundbo): Paa Udvalgets Vegne skal jeg takke den højtærede Minister for den Velvillie, hvormed han har taget paa vor Henstilling. Jeg underkender ikke, at der kan være Vanskeligheder,

maaske endog ret betydelige Vanskeligheder, men de vil dog sikkert kunne overvindes, da den højtærede Minister ser saa velvilligt paa Sagen, som han gør. Det er rigtigt nok, hvad den højtærede Minister siger, at man i København skulde anvende Skemaer, der skulde passe baade for Land og for By, hvis man skulde komme til en saadan Ændring i Skemaerne, som Udvalget har udtalt Ønske om; men det synes jeg ikke vil kunne gøre noget videre, idet København ikke derved vil blive stillet anderledes end andre Skoleraad; jeg tror, at det let maatte kunne ordnes. For øvrigt lod Sagen sig maaske ordne endnu simplere derved, at der i Skemaerne blev rettet nogle Spørgsmaal særlig til Ansøgerne fra Byen, medens en Del andre Spørgsmaal blev rettet særlig til Ansøgerne fra Landet.

Den højtærede Minister sagde, at der vilde blive 3 Uddelinger at foretage, hvis man skulde give Tillæg til de Understøttelser, som i indeværende Finansaar er blevet ydet til Elever for Sommerhalvaaret. Jeg mener dog, at der i Virkeligheden kun kan være Tale om 2 Uddelinger. Den Bevilling, som nu er givet for Sommerhalvaaret, er jo givet paa indeværende Aars Finanslov, og det Beløb, der kan være Tale om, fordi Skoleraadene sandsynligvis har bevilget for lidt — endogsaa for lidt i Henhold til Ministerens Skrivelse om, at Bidraget skal være 40 Kr. gennemsnitlig —, vil kun være et Tillæg, som vilde være blevet givet, hvis dette Tillæg til Loven var kommet, inden Uddelingen var foretaget. Jeg tror derfor ikke, det vil kunne gøre stor Forskel i Pengebeløbene, og jeg tror, det vilde være heldigt, om der kunde ydes dette Tillæg til de Understøttelser, der allerede er givne.

Den højtærede Minister havde nogle Indvendinger imod de forkortede Frister. Det er, som jeg sagde allerede ved anden Behandling, ikke Spørgsmaalet om længere eller kortere Frister, det drejer sig om for mig, men forsaavidt den gældende Frist fastholdes for Landet, mener jeg, det vil være nødvendigt, at der bestemmes en kortere Frist for Byerne. De unge Mennesker her er nemlig ikke vant til at skulle træffe Bestemmelser et halvt Aar i Forvejen. De er ikke underkastede Tyendeloven, saaledes som mange unge Mennesker paa Landet, og derfor falder det saa vanskeligt for disse unge Mennesker fra Byerne at indgive Ansøgning om Understøttelse saa tidlig, som det nu kræves. Enten maa man altsaa foretage